

A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának határozata a Nemzetközi Nőnapról

Moszkva (TASZSZ) A Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága határozatot hozott a március 8-i Nemzetközi Nőnapról. A határozat hangoztatja, hogy a Szovjetunió dolgozói az idén a Nemzetközi Nőnapot az ötödik öt éves terv határidő előtti teljesítéséért, a nehéziparnak, az egész szovjet gazdaság hatalmas alapjának állandó fellendítéséért, a szocializmus további megszilárdításáért és a szovjet emberek jólétének növeléséért vívott harc jegyében ünneplik meg.

A határozat részletesen ismerteti az 140 millió tagot számláló Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség hatalmas szerepét. A szovjet nők ennek a világszervezetnek az élcsapatát alkotják.

A Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága — hangzik a határozatban — a Nemzetközi Nőnap alkalmából felkérte a szovjet nőket, továbbá sikereiket kíván nekik a szocialista haza javára kifejtett gyümölcsöző munkájukban. A Központi Bizottság harca szól minden szovjet nőt, a szovjet állam hatalmának és annak megdönthetetlen alapja, a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének, valamint a Szovjetunióban élő népek testvéri barátságának megszilárdításáért.

A párt Központi Bizottsága felszólítja a szovjet nőket, hogy növeljék az ipari és mezőgazdasági termelést, majd befejezzék azt a meggyőződésüket fejezi ki, hogy minden szovjet nő továbbra is be-

születesen munkálkodik a szocialista haza gazdaságának, hatalmának és dicsőségének megsokszorozása az ifjú nemzedék helyes nevelése érdekében. A szovjet nők továbbra is támogatják a szovjet állam békeszerető külpolitikáját és élén állnak annak a harcnak, amely világszerte az egyetemes békéért, az atom- és hidrogénfegyver betiltásáért és az új háború veszélyének elhárításáért folyik.

A párt Központi Bizottsága felszólítja a szovjet nőket, hogy növeljék az ipari és mezőgazdasági termelést, majd befejezzék azt a meggyőződésüket fejezi ki, hogy minden szovjet nő továbbra is be-

Felhívás a Nemzetközi Nőnapra

A Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség tanácsulása a Nemzetközi Nőnap alkalmából felhívással fordult a világ asszonyaihoz. Felhívja figyelmüket a családjukat, gyermekeiket ismét fenyegető háborús veszélyre, arra, hogy a háborús uszítók szörnyű atomháborút akarnak kibombantani. A béke védelmében a szocialista haza javára kifejtett gyümölcsöző munkájukban. A Központi Bizottság harca szól minden szovjet nőt, a szovjet állam hatalmának és annak megdönthetetlen alapja, a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének, valamint a Szovjetunióban élő népek testvéri barátságának megszilárdításáért.

A párt Központi Bizottsága felszólítja a szovjet nőket, hogy növeljék az ipari és mezőgazdasági termelést, majd befejezzék azt a meggyőződésüket fejezi ki, hogy minden szovjet nő továbbra is be-

Jutalmazták a megyei építőipar legjobb fizikai és műszaki dolgozóit

A Hajdú megyei Építőipari Vállalat kezdeményezésére újra felelevenítették a legjobb kőműves segédmunkás és műszaki dolgozók versenyét. A versenyben a Hajdú megyei Építőipari Vállalat mellett a Tatarozó Vállalat is részt vesz.

A megyei versenyben kiemelkedő eredményt elérő kőműves segédmunkás, műszaki és adminisztratív dolgozók, továbbá az állványozók, festők, vasbetonszerelők, a fűlésszerelők, a vízvezeték-szerelők, a villanyszerelők, a normások jutalmat kapnak. Az építők megbízottsága a versenyt úgy segíti, hogy a legjobb kőműves és segédmunkás brigádnak vándorszálót adományoz.

A verseny feltételei a kőműveseknél, segédmunkásoknál: (sztahanovista szint szerint) a mennyiség növelése, kiváló minőségű munka végzése, anyagtakarékoság, munkamódszerátadás, példás munkafegyelm. A normásoknál a munkautalvány időbeni kiadása, a verseny dekád és napi kiértékelése, a reklamációk minimumra való csökkentése. A műszaki dolgozók feltételei szintén sztahanovista szint szerint, minőségi munka, a megadott tervek teljesítése, a munkaterület biztosítása.

A versenyben legjobb eredményt elérő kőművesbrigád, segédmunkás brigád az Építők Megyei Bizottsága versenyszálóival együtt 1200, illetve 800 forint jutalmat kap. A második helyezettek jutalmazása, 800, illetve 500 forint.

A Hajdú megyei Építőipari Vállalat ezenkívül saját területén a legjobb eredményt elérő ács brigádot 700, állványozó brigádot 700, festő brigádot ugyancsak 700 forinttal jutalmazza. A legjobb eredményt elérő vasbetonszerelő 200, a két legjobb fűtésszerelő 400, a két legjobb vízvezeték-szerelő 400, a két legjobb villanyszerelő 400 forint jutalmat kap. A legjobb főépítészvezető jutalmazása 400, az építésvezető 300, a művezető 250, a technikus 250, a normásé 200 forint.

A versenyt az Építők Megyei Bizottsága keretén belül működő bizottság értékeli.

Egy amerikai demokratikus lap — beszámolvva az amerikai külügyminiszter indokolási látogatásáról — ezzel a figyelmeztetéssel fejezte be tudósítását: Franciaországnak el kell érnie, hogy tiszteletben tartsák a genfi egyezményeket, ha el akarja küldeni, hogy Foster Dulles indokolási útjának olyan következményei legyenek, mint annak idején Koreában tett útjának... A lap Dullesnek arra az emlékeztetés látogatására célzott, amelyet 1950-ben Észak- és Dél-Korea határára tett és amelyet rövidesen a lisztmanisták támadása követte. Ez a figyelmeztetés nem indokolatlan. Egész sor jár van arra, hogy Dulles megint „háborúba utazik”. A délkelet-ázsiai agresszív tömb, a SEATO (az amerikaiak délkelet-ázsiai NATO-ja) bangkoki értekezletéről utazott Laoszba, Kambodzsába, majd Dél-Vietnamba és ott tárgyal egyrészt az indokínai kormányokkal, másrészt a francia hatóságok képviselőivel. Hogy miről tárgyalt

Dulles Indokínában,

elmondják a szűk szavú hírügynökségi táviratok és sajtójelentések. Vientianéból, Laosz fővárosából jelentette a New York Herald Tribune tudósítója: Dulles azt mondta Katay laoszi miniszterelnöknek, hogy „Laosz megengedheti magának, hogy energikusabb akciókat kezdjen Patet Lao ellen.” (Vagyis az ország hazafias erői ellen.) Dulles biztosította a laoszi kormányt, hogy „szükség esetén ebben a térségben is felhasználják az Egyesült Államok mozgó erőit”. Az United Press jelentése szerint „az amerikaiak irányításával hamarosan megkezdik a laoszi királyi csapatok kiképzé-

A MEZŐGAZDASÁGI TERMELŐSZÖVETKEZETEKBE BELÉPŐ TAGOK MENTESÜLNEK AZ 1955. ÉVI ÁLTALÁNOS JÖVEDELEMDADÓTÓL

A Minisztertanács rendeletét hozott a mezőgazdasági termelőszövetkezetbe belépők 1955. évi általános jövedelemadómentességéről. Eszerint az a dolgozó, aki az 1955. év első napján használatában volt földterülettel ez év április végéig a földművelésügyi miniszter engedélye alapján működő termelőszövetkezetbe lép, a bevitt földterület után 1955. évre mentesül az általános jövedelemadó fizetése alól.

NEMZETKÖZI SZEMLE

A Reuter távirata szerint Dulles Pnomph-Penhben, Kambodzs fővárosában a többi között „a királyi hadsereg amerikai kiképzéséről” tárgyalt. A kambodzsai hadsereg számára — írta hozzá a jelentés — „bizonyos mennyiségű amerikai hadianyagot helyeztek kiállításba”. Szaigóban, Dél-Vietnam fővárosában Dulles Ngo Dinh Diem miniszterelnököt biztosította arról, hogy „az Egyesült Államok erőiesen támogatná Dél-Vietnambot”, ha harcba keverednek a kommunistaikkal... Szaigóban Dulles Henri Bonnet-val (aki Franciaországot képviselte a bangkoki SEATO-értekezleten) és Paul Ely tábornokkal (az indokínai francia csapatok főparancsnokával) így tárgyalt: Meg-

alá akarják ásní a genfi egyezményeket,

amelyek a múlt év nyarán eloltották az indokínai háború lángját. Politikai, katonai és gazdasági téren egyaránt akcióba léptek. Tudvalevő, hogy a jelenlegi dél-vietnami kormány a franciák zsebéből már lényegében átkerült az amerikaiak zsebébe. A laoszi, kambodzsai és dél-vietnami hadseregek amerikai kiképzése további francia befolyást vált fel amerikaival, s ami a gazdasági behatolást illeti, arra némi fényt vet Dulles kijelentése: „Mindhogy Dél-Vietnam, Laosz és Kambodzsá most közvetlen dollár segítséget kap az USA-tól, is, ha bizonyos

francia burzsoá körök is aggódnak

a genfi egyezmények ellen irányuló amerikai manőverek látán. „Nem minden nyugtalanságnélkül olvassuk egy Reuter-sír-

Szántó Kovács János

A végeláthatatlan hőmezővársárhelyi határ gazdagon termő földjein ezer és ezer nincstelen ember nyomorgott. Bizonytalanul néztek a holnap elé. Szántó Kovács János is közülük való volt, együtt élt, nyomorgott velük, de előrelátó szemmel nézte a világot, ezért látta azt, hogy az elnyomók minden mesterkedése, véres terrorja ellenére is eljön, mert el kell jönnie a nincstelen kizsákmányoltak győzelmének: pusztulásra van ítélve a dölyfös urak szuronyhegyekre támaszkodó hatalma.

Szántó Kovácsot előrelátása, harcos fellépése emelte a hőmezővársárhelyi szegények vezetőjévé. Szántó Kovács János arra nevelte és tanította harcostársait, hogy legyenek a szocialista mozgalom magvetői. Ezt a bíróság előtt is bátran kijelentette. 1895. március 5-én.

„Úgy mondom, ahogy érzem... Ha egy öregember kimegy a szőlőbe s talál az úton egy diót, felveszi és valahol elülteti. Jól tudja, hogy ő annak gyümölcsét nem fogja élvezni, hanem a jövő nemzedék. Úgy vagyok én is. Tudom, hogy azt, amiért küzdök, én nem fogom elérni, de egy fát akarok ültetni, amely a jövőnek hajtja a gyümölcsét.”

Magá a történelem igazolta

Szántó Kovács Jánost és harcostársainak a győzelembe vezető rendíthetetlen reményét. Szántó Kovács földet követelt a nincstelen agrárproletárnak, megőhítést, létjogosultságot a kis- és középparasztnak, akik a nagybirtokosok és kulákok fojtogató karmai között vergődtek, munkát követelt a nincstelen dolgozóknak, de nemcsak munkát, hanem emberhez méltó munkabért is.

Alig telt el öt évtized Szántó Kovácsnak a bíróság előtt elhangzott történelmi jelentőségű beszéde óta, amikor Hajdú-Bihar megye székhelyén — 1945-ben — a valaha maradandósággal vádolt Debrecenben a falvak népeinek egyszerű küldöttei kimondták az ítéletet a nagybirtok felett.

Emlékezzünk, és soha ne feledjük a magvetőket, akik véruk hullásával öntözték azt a földet, amelynek gyümölcsét a ma élők nemzedék élvezi.

Most, amikor meghajlítjuk az emlékezés zászlaját Szántó Kovács János és névtelen harcostársai emléke előtt, vessük szívünkbe, és soha ne feledjük követni a magvetők példáját, gondoljunk a jövő nemzedékre, építsük, szépsülk gyermekeink, unokáink számára is szabad hazánkat, szocialista társadalmi rendünket.

Mikrobarázdás hangversenysorozat

Az Építők „Kossuth Lajos” kultúrothonának vezetősége elhatározta, hogy a zenekedvelők igényeinek fokozott kielégítésére mikrobarázdás hangversenyeket rendez.

A kultúrothon 5 hónap alatt rendszeres időközökben 10 operát mutat be mikrobarázdás lemezekről. Az első előadás március 9-án fél 6-kor kezdődik. A műsor első részében Yma Sumac, a világhírű inka énekesnő a perui slalokok népzenejéből dolgozott Cstaba: Az ismeretlen szerelem városa, Tumpa: Földrengés és Vajra:

A szelek táncosa című dalokat adja elő. Míg a második részben Leonca-val: Bajazzo című operáját hallhatjuk a közönség Jussi Björling, Victoria de Los Angeles és Leonard Warren közreműködésével, Robert Tocellini vezénylete mellett.

Az operát kezdés előtt Pongrácz Zoltán, az Állami Zeneművészeti Szakiskola tanára ismerteti. A sorozatban másorra kerülő operák címét mindig az előző előadások alkalmával közlik. Részvételi díj 5 forint. Jegyeket, illetve bérleteket a Kossuth Lajos kultúrothonban lehet váltani.

Ismét kapható a Kincses Kalendárium

Sokan fordulnak hozzánk azzal a panasszal, hogy közsgülkben, vagy városukban teljesen elfogyott az 1955. évi Kincses Kalendárium. Szerkesztőségünk közbenjárására a Posta Központi Hírlaposztálya lehetővé tette, hogy a kalendáriumhoz azok is hozzájussanak, akik eddig nem kaptak. Számos érdeklődésre közbőlük tehát, hogy faluban, városban, tanyavilágban mindenütt a postásoktól, vagy postahivataloktól lehet megvásárolni a kalendáriumot.

Használja ki mindenki az alkalmat, amíg hozzá lehet jutni a rengeteg képet, olvasmányt tartalmazó Kincses Kalendáriumhoz, amely Magyarország hétszáznyomású térképével együtt 7 forint, amennyiben a postás kézbesítéssel, vagy a postahivatalban kalendáriumot nem kap, úgy forduljon a Posta Megyei Hírlap-hivatalához, Debrecen 1.

Monde című befolyásos polgári lap. — Ezt a szerződést nemcsak a Kommunista országok, hanem más országok is összeegyeztethetetlennek tartanak a genfi megállapodással...”

„A szaigoni kormány — folytatja a Le Monde — fellép a genfi egyezményben előírt 1956-os választások ellen, mert el akarja kerülni a szavazást, amely minden valószínűség szerint kommunista győzelemmel végződne. Szaigoni hivatalos körök érvénytelennek mondják a genfi megállapodásokat és a nemzetközi fegyverszüneti ellenőrző bizottság feloszlását követelik. Nehéz elképzelni, hogy a dél-vietnami kormány ilyen messzire menjen, ha előzőleg nem bátorították amerikai tanácsadói. Márpedig az 1956 júniusában tartandó vietnami választásokat megtagadni annyit jelent, mint újra kezdeni az ellenségeskedéseket.”

S Dulles — ezt bizonyítja indokolási útja is — nyilván ezt akarja. Az Egyesült Államok be akarja vonni az indokínai országokat a SEATO-ba annak ellenére, hogy a genfi egyezmény kifejezetten megtiltja, hogy ezek az államok belépjenek a katonai tömbökbe. Dulles ugyanakkor egyáltalán nem titkolja Amerika étvágát, amelyet ebben a térségben lényegében csak a francia gyarmatosítók érdekeinek rovására lehet kielégíteni.

Dulles indokolási útja tehát éberségre figyelmezteti elsősorban Vietnam és Franciaország népet, de a világ valamennyi békeszerető népet is.

De a népek megakadályozták majd, hogy Foster Dulles indokolási útjának olyan következményei legyenek, mint annak idején a koreainak...

Megkezdődött a DISZ megyei küldötteinek értekezlete

Szombaton délután munkás, értelmiségi, tanuló és dolgozó parasztfiatalok beszélgetésétől volt hangos a megyei tanács háza. A megyei DISZ küldötti értekezletre jöttek, és hogy megválasszák a DISZ megyei választmányát, valamint a DISZ második kongresszusára a küldötteket.

A fiatalokkal folytatott beszélgetés során azonban kiderült, hogy nemcsak választani jöttek ők, hanem ettől az értekezlettől sokat várnak a szervezeti élet munkájának megújítása, a fiatalok előtt álló feladatok megvalósítása, a fiatalok nevelése, a vezetés munkájának megújítása, az elért eredmények tovább fokozása s a még meglévő hibák kijavítása érdekében.

— Meg vagyunk győződve arról — mondották a fiatalok —, hogy a mostani értekezletünkön is az építő bírálattal és önbírálattal tovább javíthatjuk munkánkat az alapszervezeteknél.

A megnyitó elhangzása után megválasztották az elnökség tagjainak Kulcsár Ferenc elvtársat, a megyei pártbizottság másodtitkárát, Vig Lajos elvtársat, megyei tanácselnök-helyettesét, Hess Károlyt, a DISZ Központi Vezetősége intéző bizottságának tagját, Gurbán György elvtársat, a DISZ MB titkárát, Szalai Józsefet, a Pocsaji Géppalloság brigádfővezetőjét, Kántor Erzsébet közgazdasági technikum tanulóit, Ráczai Sándor dolgozó paraszti fiatal Monostorpályiból, L. Frak Erzsébet tsz tagot Nyírbrányból és még több más jól dolgozó fiatal.

Az elnökség megválasztása után a küldöttek javaslatot tettek a jelölő, a mandátum vizsgáló és a szavazatszedő bizottságok tagjainak megválasztására.

A DISZ megyei bizottságának beszámolója

A megyei DISZ bizottság beszámolóját Gurbán György elvtárs adta elő az értekezleten. A beszámoló foglalkozott a jelenlegi nemzetközi helyzettel, majd ismertette népgazdaságunk legutóbbi elért eredményeit, ezután rátért a magyar ifjúság fejlődésének szép eredményeire. Gurbán elvtárs elmondta, hogy milyen szép eredmények születtek meg az ifjúság helyzetének megújításában, majd így folytatta:

De nem értékelünk realisan a helyzetet, ha nem látunk világosan, hogy van egy sor olyan nyugtalanító jelenség ifjúságunk soraiban, fiataljaink felfogásában, magatartásában, amellyel foglalkozunk kell a megyei DISZ értekezlet részvevői előtt is. Ilyen nyugtalanító jelenség ifjúságunk fejlődésében a nem is csekély mértékű fegyverzetlenség, cinizmus, helyenként a nacionalizmus, valamint elsősorban értelmiségi ifjúságunkban az új népiesség jelei. Ifjúságunk egy részében még mindig megvan a jampeckedés és különösen fiatal elharapódzott a fiatalok között a verekedés, főleg egyetemi hallgatóink között feljött az a nézet, hogy nálunk a vezető erő nem a munkásosztály, hanem a parasztság, hogy Magyarországon az iparosítás szükségtelen és ismét változtassuk át népgazdaságunkat agrár jellegűvé.

Nem kielégítő fiataljaink magatartása sem. Számtalanszor vetődik fel, hogy egyes fiatalok tiszteletlenek, udvariatlanok az idősebbekkel szemben, nem tisztelik eléggé szüleiket és túrhatalonlissá viselkednek az utcán, vagy villamoson.

Ezen hibák egyik alapvető oka, hogy a mi ifjúságunk harc nélkül, szinte ajándékban kapta a sz-

badságot. A dicső szovjet hadsereg hősi harcával és nagy pártunk szerető gondoskodásával ifjúságunknak szinte élőbe hullottak a szabad, boldog élet lehetőségei és nem kellett különösebb véres áldozat, harc árán értük megküzdeni. Ifjúságunk nem úgy küzdött meg a szabad, boldog jövőért, mint ahogyan a szovjet fiatalok a párt és Komszomol vezetésével, akik hősi harcok és nehéz áldozatkész munka közben edzezték scraikat, kovácsolták a szovjet ifjúság egységét.

Ifjúságunk jelentős része nem is emlékszik vissza a múlt nyomára, nélkülözésére, szenvedésére és így nem is tudja összehasonlítani azt az életet, amelyet a magyar ifjúság élt a Horvát-fasizmus alatt a saját életében. Egyesek ennek alapján hajlamosak arra, hogy lebecsüljék népl demokráciánk eredményeit és az ifjúság számára nyújtott segítségét és csak a meglévő nehézségeket látják, hangzottsággal.

A másik igen lényeges befolyásoló körülmény, hogy az ifjúság nevelése nem vált elsőrendű közügyvé a társadalom számára. Alami szerveink kevés segítséget adtak a DISZ-nek munkájához, nem érezték át eléggé a saját felelősségüket, az ifjúság ügyében és a maguk részéről nem tettek meg mindent a fiatalok kommunista szellemében való nevelésére. Meg kell mondani, hogy ezen a téren komoly változás állt be a közelmúltban, és ifjúságunk nevelése kezd az egész társadalom legfőbb ügyévé válni.

Mindzekeken a külső körülményeken túlmenően meg kell állapítanunk, hogy az ifjúság soraiban meglévő hibákért elsősorban a DISZ-t terheli a felelősség.

A megye fiataljainak szép eredményei

A beszámoló hangsúlyozta, hogy a megye munkásifjúsága, a DISZ vezető creje igen jó eredményeket ért el a munkaversenyben, amely pártunk III. kongresszusa előtt fejlődött ki. Elskor 2610 munkásfiatal vett részt a versenyben, vállalásuk meghaladta az egymillió forintot, de ezt 350 000 forinttal túlteljesítették. Debrecenben tavaly 54 ifjúmunkás kapott kormánykitüntést. Paraszti ifjúságunk az elmúlt években szintén számos példáját adta annak, hogy pártunk célkitűzéseinek megvalósításáért teljes lendülettel harcol. Tavaly 170 ifjúsági aratóbrigád dolgozott, több közülük búzát aratott le az idősebb szülőknél, akik ezt nem tudták megcsinálni. A cseplőgépnel is jó munkát fejtettek ki, megyéinkből négy ifjú cseplő munkacsapat került be az

ország 10 legjobb cseplő munkacsapata közé, sőt a Boros Sándor országosan a második lett. Parasztfiataljaink silózási versenyben is szép eredményt értek el, összesen 147 000 köbméter silótáskarmányt készítettek. Tavaly fiatalok hárommillió facsemetét ültettek el, jelenleg is a megyei DISZ bizottság őrzi a Földművelésügyi Minisztérium fásítási vándorzászlaját.

Az egyetemi ifjúságról szólva a beszámoló megállapította, hogy nagymértékben megszilárdult a tanulmányi fegyverem és ez jórészt a DISZ munkájának köszönhető. Foglalkozott a beszámoló középiskolai és főiskolai ifjúságunk feladataival is. Az úttörőkről szólva megállapította, hogy a megyében megállapította, hogy a megyében 43 000 úttörő és pajtás van, akik lelkiesen munkálkodtak a fém-

gyűjtésben, kalászszedésben és mákgubó gyűjtésben szép eredményeket értek el.

A beszámoló ezután foglalkozott a DISZ oktatás kérdéseivel,

Érvényesüljön a DISZ-nél a párt vezetése

— Először is tisztáznunk kell — mondotta —, hogy mit jelent a DISZ-ben a pártvezetés és pártirányítás, mivel nagyon sokan ezt az igen fontos kérdést teszik egyszerű szervezeti kérdésekre, amelyek ugyan nagyon lényegesek és fontosak, de elsősorban nem ezt jelenti a pártvezetés, pártirányítás. A pártvezetést elsősorban elvi, politikai, ideológiai szempontból kell nézünk.

Pártvezetés alatt elsősorban azt értjük, hogy a DISZ egész munkáját a párt politikájának szellemében halja át. Azt, hogy a DISZ szervezeteiben, vezetőiben és tagjaiban elevenen és kioldhatatlanul éljen az a tudat, hogy ifjúságunk csak akkor jár helyes úton, és csak akkor tudja helyesen szolgálni a népet, a szocializmus, a béke megvédésének ügyét, ha tüzőn, vizen át követi nagy pártunkat.

Azt értjük pártvezetés alatt,

A DISZ soronlevő feladatai

Végül összefoglalta a megyei DISZ szervezetei előtt álló soronlevő legfontosabb feladatokat. Hangsúlyozta, hogy a DISZ-nek meggyőzően egységesen csatlakoznia kell állítani minden fiatalot, hogy a párt vezetésével megvédje eddigi eredményeinket, és továbbiakat érjen el a társadalmi, politikai és gazdasági élet minden területén. Majd így folytatta: Tovább kell szélesítenünk ifjúságunk soraiban azt a tudatot és felismerést, hogy hazánkban a szocializmus építése lehetséges és szükséges, és csak ez az egyedüli helyes út, amely hazánkat és ifjúságunkat még gazdagabbá, még szilárdabbá s még egységesebbé teszi.

A DISZ-nek állandóan tájékoztatnia kell az ifjúság különböző rétegeit a bel- és külpolitikai helyzetéről és felkészíteni nevelésükben valamennyi fiatal szellemileg és fizikailag egyaránt hazánk megvédésére, elsősorban termelési eredmények fokozásával a háború elleni szervezett tiltakozással, de ha arra szükség lenne, úgy is fel kell készíteni ifjúságunkat, hogy fegyverrel a kezben megvédje drága hazánkat.

Ifjúmunkásaink, parasztfiataljaink és a diákifjúság minden területen szálljanak síkra a fegyvelten megszilárdításáért a fegyveltenkedőkkel szemben.

Szálljanak harcra munkás- és parasztfiataljaink az április 4-i felszabadulásunk 10 éves évfordulójára tett munkafelajánlások, vállalások teljesítésére, illetve túlteljesítésére. Tanuló ifjúságunk fokozza tanulmányi eredményeit és vegye fel a harcot a perspektívátlan, ügyünk igazában kételkedő ingadozókkal szemben.

Az ifjúság között végzett nevelő munkánkat tegyük tartalmasabbá, végezzünk tömegpolitikai tét.

Ma délután 4 órakor kezdődik az idei Állami Békekölcsön sorsolása

A IV. Békekölcsön második sorsolását vasárnap délután négy órakor ünnepélyesen kezdik meg a Zalaegerszegi Ruhagyár felcsiszított kultúrtermében. Ezúttal —

és a DISZ nevelési feladataival is. A továbbiakban ismertette a beszámoló a DISZ szervezeti kérdéseit, majd a DISZ pártvezetésének kérdéseit taglalta.

hogy a DISZ tagság százezres tömegeinek büszkének kell lennie arra, hogy az új magyar nemzedék harcát olyan kipróbált párt irányítja, mint a harcdeztett Magyar Dolgozók Pártja.

Továbbá azt értjük, hogy a DISZ szervezet minden tagját és vezetőjét hassa át a felszabadító szocialista Szovjetunió iránti határtalan szeretet és odaadás, hogy a magyar fiatalok mély tisztelettel és szeretettel, hűséggel viselkedjenek a hős szovjet hadsereg iránt, amelynek elsősorban köszönhetjük szabad, boldog életünket. A DISZ csak akkor válik igazán a párt szilárd és hűséges segítő társává, biztos tartalékseregévé, ha soraiban megingathatatlanul élni fog az a felismerés, hogy a pártot minden helyzetben követi és a párt politikájának szellemében cselekszik. Ez a magyar ifjú legfontosabb kötelezettsége.

A megválasztandó megyei választmány és bizottság fordítson nagy gondot a kollektív vezetés elvi és gyakorlati egységének érvényesítésére az egész megye területén.

A megyebizottság az elkövetkező időben fordítson sokkal nagyobb gondot az alapszervezetek megerősítésére, megszilárdítására, tömegbefolyásának növelésére, hogy a DISZ II. kongresszusáig szervezeteink jó munkáján keresztül taglétszámunkat ezekkel tudjuk növelni.

Javítsuk és mélyítsük el munka közben kapcsolatainkat a különböző állami és tömegszervezetekkel, amellyel méginkább sikeresebbé tudjuk tenni munkánkat.

Fokozzuk DISZ szervezeteinkben az önálló sport- és kultúracsoporthoz kialakítását és ehhez kérjük a segítséget a párt, állami és tömegszervezeteiktől.

Ugy dolgozzunk, hogy az egész munkánkat a marxista-leninista szellem hassa át, és minden munkánkban a párt határozatait képezzék az alapot.

A mi ifjúságunknak is megvan minden adottsága, képessége és lehetősége, amelyet már a történelem folyamán, de a felszabadulás óta is beigazolt: alkalmas, hogy a haladás, a szocializmus építése, a felemelkedés élvonalában haladjon.

Ha ifjúságunk megfeszíti minden erejét és kifejti tudását, képességét, akkor méginkább ki fogja érdemelni a párt, az egész magyar dolgozó nép megbecsülését, elismerését és őszinte szeretetét.

A Néplap elintézte

Csordás József zsáki lakos levelében arról beszámolt, hogy hónapok, sőt lassan évek óta húzódik kártalanítási díjának kifizetése. Szerkesztőségünk kérésére

a megyei tanács pénzügyi osztálya, valamint a Berettyóújfalui Járási Tanács Pénzügyi Osztálya intézkedett és Csordás József megkapta a jogosan járó 535 forintját.

Nyitott szemmel

44-es gyermekcsizma ? !

A Vörös Hadsereg útja és Arany János utca sarkán lévő Ruházati Bolt egyik kirakatában izléses tábla hirdeti, hogy szépen öltöztessük gyermekjeinket. Az egész kirakat gyermekruhákkal van tele. 3—4 éves csöppségekre való szövetkabátok, alsóneműk, betétes kis cipők s egyéb gyermekholmik sorakoznak egymás mellett izléses elrendezésben. A közszemlére kitett tárgyak valóban felkeltik a szülők érdeklődését, egyet azonban sokan nem értenek. (Szógyen ide, szegyen oda, én sem érttem.) Még pedig azt, hogy a gyermekholmi között mit keres egy pár, legalább 44-es számú, 354 forintos csizma?

A kirakaitrendező talán az a megfontolás ragadta el, hogy a mai fiatalok más, mint a 15—20 évvel ezelőtti volt. Ebben igaz van. Manapság a gyerekek élete gondtalanabb, mint a miénk volt annakidején, azt azonban helytelen volna rájuk fogni, hogy nagy — 44-es — lábón élnek.

Szakálla nőtt az adatoknak

Végtelenül sajnálom, hogy nem tudom, mennyibe került a Vörös Hadsereg útján, az Irodaház előtt felállított megyei versenytábla, mert ha tudnám, akkor most megmondhatnám, hogy annak idején mennyit spórolhattak volna az illetékesek. Ha összegben nem is, de körülírva így is elárulhatom a titkot: pontosan annyit, amennyibe a versenytábla került. Ez magyarul azt jelenti, hogy kár volt csináltatni. Kár volt a pénzért.

A megyei versenytáblán 1954. december elsejei adatok éktelenkednek. Vajon kit érdekel ma Debrecenben, hogy a polgári járás hogy állt a beadás teljesítésében tavaly december elsején? A versenymozgalom ilyen formájú népszerűsítése egyáltalán nem segíti elő az április 4-i verseny sikerét. Nem akarom az ügy komolyságát tréfával elfütni, de azért — engedelmet kérek — jó lenne, ha a tábla sorsának intézői közül valaki sürgősen kitanúrná a borbély mestereséget, mert az üveg alatt negyedéve unatkozó szegény öreg adatoknak már szakálla nőtt.

Szandált januárban vásárolj !

Párbeszéd a Kossuth Cipőboltban: — Kérek egy pár barna nő szandált.

— Ki tetszett választani a kirakatban lévő közül, hogy melyik fazont óhajítja? — kérdezte a kiszolgáló.

— Nem, azok közül egyiket sem kérem. Azok nem tetszenek, mutatson szobdit.

— Mással sajnós nem szolgálhatunk — volt a kurta felele.

Rejtély maradt előttem, hogy barna nő szandáiból miért csak négy- vagy ötfejű áll a vásárlók rendelkezésére. Alig vártam, hogy elkísérhessem a boltot egyik barátomnak, aki nagy szakértője a női divatcikkeknek. O azán kioktatott, hogy egészen természetes dolog jelenleg a szandálhiány, jobban mondva a bő választék hiánya.

— Olyan ez — mondotta — mint a virágvásárlás. Min árgy gyöngyvirág nincs márciusban a virágüzletben, ugyanígy szandál sincs a cipőboltban. Mer mindekközben megvan a maga idje. A gyöngyvirágnyílásnak május a szezonja, a szandálvásárlásnak pedig — január... Ez a debreceni módi.

Varga Eszterék,

Esztorgályosok

A VERSENY SIKERÉÉRT

Sokféle szakma munkáit láttam már dolgozni. Mindegyik munkájában van valami szép, valami, ami megragadja az embert. Mily szép, amikor az ügyes öntők gyors mozdulatokkal formába öntik az izzó vasat, vagy amikor a nyomdai tördelő túrga újjai oldallá rendezik a matt olombetűket és a csillogó olomsorokat. Szép, amikor a kőműves boltívet rak. Látni és hallani egyaránt jó, amikor félméztelen kovácsok csilingelő pörölye alatt szikrázva formálódik a vas. S még lehetne sorolni a szakmák szépségeit, amelyek önmagukban is szépek, de legszébbek azoknak, akik a szakma mesterei, akik értik és szeretik munkájukat.

A minap olyan emberek között jártam, akiknek nagyon szép a munkájuk: esztorgályosok között. Rövid idő alatt meggyőződtem arról, hogy többségük nagyon szereti ezt a munkát, már mestere, vagy igyekszik kiváló mestere lenni szakmájának. Nagy felelősség van rajtuk: mint máskor is számtalan esetben, most is nagymértékben az ő munkájuktól függ, tudják-e a többi üzemrészek munkáit teljesíteni április 4-i ajánlásukat. Hiszen a forgácsoló üzemrészek dolgozóinak munkájától függ, mikor kaphatják meg a műhelyek a megmunkált alkatrészeket. S az esztorgályosok nagy többsége érzi ezt a felelősséget — minden szónál szebben bizonyítják ezt eredményeik.

Jároműjavító: a VIII. osztály előre tört

Régebben nem valami jó vélemények voltak a Jároműjavítóban a VIII. osztály esztorgályos helyéről. Gyenge volt itt a munkategyelem, gyengék a teljesítmények. Ma azonban már megváltozott ez a vélemény. Februárban az osztályok versenyében második helyre tört előre a VIII. osztály 124,5 százalékos teljesítménnyel. Ebben nagy részük volt az esztorgályosoknak is.

Mi hozta ezt a változást? Elsősorban is az, hogy a kommunista távoly megkeresték a hibák okait. Segítséget kértek az anyagellátás megjavításához. Azóta lényegesen javult az anyagellátás. A fegyelmezetlenekkel állandóan foglalkoztak a legjobb kommunisták: nevelték, tanították őket. Megszervezték a gyengébbek segítségét. Barna István, Nyilas Imre művezetők, Lajkó Gábor, Gyurkó István, Gerőcs József, Szabó Zoltán esztorgályosok mutatnak jó példát a fiatalok példánál. A MEO-sok pedig rendszeresen segítettek és segítettek a gyártmányok minőségének megjavításában szakmai tanácsokkal. A felszabadulási verseny kezdetén már mindenkinek meglett a segítőháza. A versenykedvel sincs már hiba. Valamikor még azt mondták, hogy sok régi gép van az esztorgályhelyben és

nem lehet azokon versenyezni, de amióta Kutron János és Szabó X. István bebizonyították ennek az ellenkezőjét — már szóba sem kerül ez a „kifogás”. Egyéni és páros verseny folyik az esztorgályosok között.

Az eredmények együtt nőttek a fegyelmezetlenekkel, a sokoldalú elvtársi segítségnyújtással, a versenykedv fellendülésével.

Szabados József és Faragó Mihály esztorgályosok február hónapban a Jároműjavító legjobb 10 munkása közé küzdőtték fel magukat. A legjobb tíz kiváló minőségű munkát végző dolgozó közül 6 esztorgályos: Nagy I. Béla 135, Szitó László 138, Birinyi László 124, Pótári András 136, Gönczi András 114 és Bárándi László 3 fős brigádja 112 százalékos havi átlagteljesítményt ért el, kifogástalan minőségű munka mellett.

Az esztorgályosok érzik, hogy rajtuk az egész gyár szeme. A kocsiosztály, a mozdonyüzem, a futó és a többi üzemrészek folyamatos munkáját kell biztosítani. Ha lemarad a forgácsoló műhely — késedelemet szenvednek a többi üzemrészek is. Márpedig a Jároműjavító munkásai régi jóhírnevükhöz méltóan akarják ünnepelni hazánk felszabadulásának tizedik évfordulóját.

Lakatos és Gépipari Vállalat:

öt hónapja nincs normán alul teljesítő esztorgályos

A költözködést kevés ember szereti. Sok vele a bosszúság, sok a zűrzavar. A Lakatos és Gépipari Vállalat dolgozói most költöznek, de igyekeznek úgy megszervezni a költözködést, hogy a legkevesebb munkakiadás mellett eljussanak a munkahelyükre. Ezen is túlméltak: megfogadták, hogy a költözködés ellenére is túlteljesítik március havi tervüket.

Pontos közszükségleti cikkeket gyártanak: Rex kutak alkatrészeit, szívókosarakat, csillertengelyeket és kerekeket a téglagyáraknak, zsáktagi alkatrészeket a malmoknak. Ezért vállalkoztak a március havi terv túlteljesítésére.

No meg azért is, hogy a szép sikersorozat ne szakadjon meg. Januári tervét az esztorgályos üzemrészt 128,1 százalékkal teljesítette, februárban 30 százalékkal szárnyalta túl a tervet. Az sem

lebecsülendő eredmény, hogy az „öregék” — Palatinszki Sándor, Szabadfalvi András, Pásziti László — türelmes segítése eredményeként már 5 hónapja nem volt 100 százalékon alul teljesítő az esztorgályosok között. Februárban olyan nagyszerű eredmények születtek, mint Szentesi Gusztáv 195, Palatinszki Sándor és Szabadfalvi András 180—180, Pásziti László 179, Szolnoki Sándor DISZ tag 145 százaléka. Még hozzá valamennyien selejtmentesen dolgoztak egész hónapban.

Ilyen előjelek után úgy hiszem, a fogadalom szavai tettekkel válnak: márciusi tervüket is túlteljesítik a Lakatos és Gépipari Vállalat esztorgályosai, hogy méltóképpen ünnepelhessék április 4-ét.

Hiszen erre törekszik ma minden, szakmáját igazán szerető Nj. T.

Nagy érdeklődés előzi meg a szovjet film ünnepét

Hatalmas érdeklődés előzi meg a magyar-szovjet barátsági hónap egyik legjelentősebb eseményét, a szovjet film ünnepét, amely március 10-én kezdődik. A filmbarátok izgatottan várják megismerését az új szovjet alkotások bemutatását. Ahogy már több ízben hírt adtunk erről, a szovjet film kerül közönség elé. Csaknem valamennyi izgalmas történetet dolgoz fel színes kivitelben. „Modern kalózok”, „Bátorság iskolája”, „Szitakötő”, „Az őserdő foglyai”, „A 13-as számú ügymű”, „Tó”. Hat film — hat nagyszerű élmény.

Talán már elfelejtették őket?...

Nemrég a Tüdőbeteg Gyógyintézet emeleti folyosóján Seprényi Sándor elvtárrsal, a Bútorgyár újítási előadóival találkoztam. Utánam jött, megszólított. Hangja kissé fátyolosnak és rekedtesnek tűnt, de szemében szokatlan élénkség és bizakodás fénylett.

— Már csak néhány hét — mondta — aztán újra otthon leszek, a gyárban.

Mindezt olyan melegséggel és közvetlenséggel mondta ki, hogy önkéntelen is ránéztem. Pillanatok alatt átfutott bennem, mit tudok Seprényiről. Kiváló újítási előadó, szorgalmas és jó munkáját már sokszor kitüntették. Nevét országsszerte ismerik a könnyűiparban. Ha ésszerűsítésről vagy valami eredeti ötletéről van szó, akkor nem ismer térfát. Szíve és agya a máé, az üzemé, a mi alkotó közösségünké.

— Bizonyára szívesen járnak már vissza a gyárba — jegyeztem meg. A látogatók azóta szétvitték a hírt.

A látogatók? Seprényi elvtárs itt elmélázott és arcán kesernyés mosoly suhant át.

— Nem nagyon jártak azok hozzám. Egy éve fekszem már az intézetben, de csak legutóbb kerestek fel. Pedig jómagam mindig vártam őket. Az új elnököt, a párttitkár elvtársat és a többieket. Tudom, sok az elfoglaltságuk, de tudod, jól esett volna az ilyesmi...

Most már én lepődtem meg. Milyen szokatlan melegséggel beszélt ez az ember a gyárról és a gyár munkásai bizony-bizony majdcsak elfeledkeztek róla...

Elhatároztam, hogy bővebben utána nézek a dolgoknak. Izgatott a kérdés, hogy látogatják, hogy segítik az üzemektől ideiglenesen távollevő dolgozókat?

Először Bakos Pál segédmunkást kerestem fel. Az Arany János utca 15. szám alatt lakik feleségével egy szobakonyhás lakásban. Két éve dolgozik a Gördülőcsapágygyárban,

de a nyár óta betegállományban van. Szívászma kirozza, ráadásul még tüdőbetegséget is jelez a diagnózis.

Bakos Pál idős ember, megejtő már a kenyeré javát. Dolgozott a MÁV-nál, a Lenz-telepi állami gazdaságban, legutóbb a csapágygyártás otthonában kötött ki. Munkájára nincs panasz, mindig elvégezte azt, amivel megbízták. — Látogatták-e az elvtársat — kockáztattam meg a kérdést. — Hogyne, hogyne. — Rámnéz és gyorsan hozzátesszi: — A két lányom mindennapos vendég. Az egyik tanárnő, a másik tisztviselő. Persze, ma már mindketten aszszonyok.

— Az üzemmel is ilyen jó a kapcsolat?

— Beteglátogató a GÖCS-ből is szokott jönni. Februárban háromszor volt nálam. Elintézte, hogy segélyt is kapjak.

— Más kapcsolat nincs?

— Hát a munkások, azok nem jönnek. A szakszervezeti aktívák sem voltak itt. Hiába, sok a beteg, nagy a gyár, a város meg még nagyobb. Nem érnek rá azok ilyesmire...

Sámsoni út 7. Hátul az udvarban lakik Nagy Ilona. Kétszer is kopogtatok az ajtón, de senki sem válaszol. Már-már továbbállok, amikor egy szomszédbeli kislány segít ki. Keményen és határozottan zörgat az ajtón s ez már nem marad háttálatlan.

Nagy Ilona alig két hete jött haza Parádftúrdőrről. Erősölni, gyógyulni küldték oda. Gyógyul-

ni, hogy ha visszatér a Dohánygyárba, erejéhez mérten továbbra is segíthesse a szocializmus építését.

Nagy Ilona nem mondhatja, hogy az utóbbi hónapokban magára maradt. Szomszédja, Kovács Józsefné, aki szintén a Dohánygyárban dolgozik, sokszor ellátogat hozzá. Problémái azonban még így is vannak. Multkor például bent járt a gyárban. Kevéselte, hogy csak 344 forint táppénzt kapott februárban. Igéretet kapott, hogy utána néznek, hogy van a hiba. Sajnos, még ma is csinálják. Pedig Nagy Ilona meglehetősen nehéz anyagi körülmények között él édesanyjával. Minden forintra szüksége van, ezért várta, hogy segítsenek.

Kovácsné kívül más látogató nem volt a gyárból. Még a beteglátogató albizottság sem kereste fel. A többiek azok talán már elfelejtették a nevét.

Elgondolkodtató dolgok ezek. Itt élünk a mindennapok sűrűjében, ezer szállal köt össze mindnyájunkat az élet, de nem minden szál maradandó. De ilyen gyorsan szakadjanak el a szálak?!... A mi társadalmunkban már gondolunk az öregekre, a betegekre, a munkátpótlóknak. Ne legyünk hát feledékenyek és közömbösek! Bátorítsuk, látogassuk és támogassuk azokat, akik, ha átmenetileg is, de kiesnek sorainkból. Számukra minden szó, minden ajándék, munkatársi vagy baráti látogatás sokat, nagyon sokat jelent!

K. T.

Túlteljesítette február havi tervét a Hajdúsági Gyógyszergyár

Nap mint nap szép eredményeket érnek el a Hajdúsági Gyógyszergyár dolgozói a felszabadulási munkaverseny során. A gyár kollektívája jó munkával 193,3 százalékra teljesítette február havi tervét. A most megtartott termelési értekezleten elhatározták, töretlen lendülettel harcolnak azért, hogy márciusban is kiváló eredményt érjenek el és elhozhassák a felszabadulási sorleget Debrecenbe.

PÁL GYULA

laha olyan mélyen beette magát. A válygoba, a falakba, a méz évenként egymásra rakódott patyolatába. Hej, ha lekaparnám, itt is minden réteg alól új és új év vergődő történelmét bontanám ki. A régi szegénység emlékeit, amely most kicsit savanykás, kicsit édeskés illatúval leheli felém a múltat. S az emberben ilyenkor végigborzad, hogy mily tenger szegénység folyhatott itt a bihari végeken is, hogy még máig is érződik a szaga, az illata.

Na, de már nyílik is a kisebbik szoba ajtaja, s ott ülünk bent, a talán még homályosba kapott ládán. Igaz, most meg valami rejtett szomorúság vergődik Pál Gyula szemében, amit csak el-elrebbent pillantásából lehet észrevenni. Beteg az aszszony, s már jónéhány éve. Ott fekszik a csíkos dunna közt, keze, arca immár az évelre rügő ágyban felkvéstől átlátszó és fehér, mint a patakviz. A régi barna zománc lepatlant róla, csak a fejkendő vet holló keretet arca sápadtságához. A szeme azért kilygöl a régi lázzal, rábólint Pál Gyula egy-egy szavára, aztán a szemhéja lecsúszik, s megint, ki tudja már hányadszor, végigámodja új életük megszületését.

1945-ben Biharkeresztesen is megbolydult az élet. A fagyott földek felett még kóvályogtak a varjak, az akácok dermedten aludtak a dülömenti faszorékban. Igaz, az emberek nagyobb részében még valahogy ott sompolygott a múlt, riadozva lesték az idők változását. Urak, papok,

káptalanok messze szaladtak, s az állandóan parancsszóhoz szokott embereknek furcsa volt ez a világra, falura hulló hirtelen hallgatás. A tanyák, az uradalomok ott lapultak a végtelenbe szaladó holdakkal, az emberek meg ott álltak a tenger múlt emlékével és szolgasság súlyával. Pál Gyula is. Ő talán még jobban, mint más, hiszen az egész eddigi életét a szegénység tengerpartján élte át. Se földje, se lova, csak a karja, az ereje, ami arra volt jó, hogy másoknak adjon legjavát, míg az asztalára hulló morzsáért verekedett.

Olykor-olykor belé is belélobbant az életnek ez a nagy furcsasága, de hát a nagyon egyforma napok végül is csak a hajdát havazták be. 1945 neki is nagyon hirtelenül és szokatlanul jött. De mégsem annyira hirtelenül és szokatlanul, hogy pár hét alatt bele ne tanult volna ebbe a néki talán teljesen ismeretlen tempóba. A régi remények jégcsapát megsordultak benne, a pórússal, a szívverésével érezte, hogy kezd tavaszodni. Aztán már ő vette kezébe ennek a most érkezett életnek a gyepőjét.

Pál Gyula eléggé meghökentően és merészen rágott neki ennek az új fajta életnek. Mások még lapultak, húzódtak, tartottak a nagyon is hosszú múlt emlékeiktől. Ő nekikezdett a munkának, régi elfojtott erők buzogtak a szívében. Valami olyan erő, amit talán sohasem tudott volna szóba fogni, de érezte, hogy ott van már nagyon régen az izmaiiban, a karjában, a gondolatat-

A begyűjtési versenyben első a püspökladányi járás

A megyei tanács versenybizottsága szombaton délelőtt értékelő ülést tartott. A beszámolóiból kiderült, hogy a megye területén szélesedtek a versenymozgalmak, de nem a kívánt mértékben, mert mindössze 9 ezer versenyvállalási lapot töltöttek ki eddig a megyében. A megye 89 községe versenyvállalást tett a felszabadulás tiszteletére. A községek közül 60 páros versenyben áll egymással. Minder gépállomás versenyt indított, a termelőszövetkezetek közül pedig 119.

A püspökladányi járásban 2066 versenyző van

A járások versenyében első helyen áll a püspökladányi járás. Nemcsak azzal érdemelte ki az első helyet, hogy aránylag a legtöbb, 2066 versenyvállalás történt, hanem főleg azzal, hogy a vállalást tevők közül 1252-en már teljesítették is vállalásukat.

A berettyóújfalui és a polgári járásban is javul a versenymozgalmak üteme, ezzel együtt a begyűjtési, adófizetési eredmények is. Nem mondható ez el a nagylétei járásról, ahol mindössze 453-an tettek csak versenyvállalást. Ennek legfőbb oka, hogy a járási tanács nem segíti, nem ellenőrzi a községek versenymozgalmát. A dolgozó parasztság sorában nem elégséges a felvilágosító, mozgósító munka.

A versenyvállalás megcsúfolása

A versenybizottság ülésén ismertették a hajdúbagosi esetet, illetlenül módját annak, ahogyan nem szabad a versenyvállalás némes, szép mozgalmát kezelni. A hajdúbagosi begyűjtési megbízott, Bakai Zsigmond, többször kapott már figyelmeztetést, hogy nem végez felvilágosító munkát a versenymozgalmak szélesítése érdekében.

A most folyó tervfelbontási egyéni tárgyalásoknál pedig a legjobb lehetőség kínálkozik erre, mert a község minden egyes termelőjével személyesen beszélgetnek.

Bakai Zsigmond gondolt nagyot és ostobát: több, mint száz versenyvállalási lapot kitöltött, alá hamisítva a vállalók nevét. Ez a vállalás a verseny megcsúfolása. Hitvány papír csupán, amelyen vállalást rögzítettek a termelők tudta nélkül.

Járások rangsora

A megyei versenybizottság a begyűjtés teljesítését értékelve, a járások versenyében a következő rangsori állapította meg: 1. püspökladányi, 2. debreceni, 3. derecskei, 4. biharkeresztesi, 5. nagylétei, 6. berettyóújfalui, 7. polgári járás.

Az adóbevételi tervteljesítést tekintve, a március 3-i értékelés szerint a legjobb község Dancsháza, utána Hajdúsámson, Téglás, Darvas és Ujiráz. Kullog az adófizetés teljesítésében Nagyrábé, Berettyószentmárton, Ujléta és Fülöp.

50 termelőszövetkezetnél hevezették a szakaszos trágyakezelést

Az istállótrágya korszerű kezelésével kapcsolatban a polgári járás versenyt indított. Ehhez a megye minden járása csatlakozott. Eddig 50 termelőszövetkezetnél vezették be a szakaszos istállótrágya kezelést. Ebben a versenyben a legrosszabb munkát a debreceni járási tanács végzi, mert egyetlen termelőszövetkezetnél sem vezették be a szakaszos trágyakezelést. Legjobb az eredmény a püspökladányi járásban. Ezt azzal érték el, hogy a kihelyezett mezőgazdászok felvilágosítást vállaltak az állattenyésztésükkel kapcsolatban.

tési brigádvezetőkkel együtt a szakszerű kezelésért.

A megbízott állatgonózők a trágya helyes kezeléséért külön munkaegettség-jóváírást kapnak.

Tiszacsegeről indult el a régi és legelőgazdálkodási verseny. Ehhez elsőnek a polgári járás valamennyi községének legelőgazdálkodási bizottsága csatlakozott.

Száznegyvenhárom tisz brigád van versenyben

A termelőszövetkezetek felszabadulási versenyében első helyen áll a nagyrábéi Petőfi. Vállalta, hogy február 20-ra minden gazdasági felszerelését kijavítja. Vállalásának már február 15-re eleget tett. A tagok minden tavaszi vetőmagot szelektoroztak, és 2500 mázsa istállótrágya kihordását vállalták április 4-ig, de február 28-ra 2000 mázstát már kivitték.

A termelőszövetkezetek versenyében második helyen áll az újirazi Lenin. Harmadik helyen áll a tsz-ek között versenyt indító görbeházi Ságvári Termelőszövetkezet.

A megyében 143 tisz brigád versenyben áll, hogy a termelési eredmények fokozásával növeljék a tagság jövedelmét.

A megyei versenybizottság elé került adatokból megállapítható, hogy a verseny a megyében a mezőgazdasági munka, valamint a begyűjtési és az adóbevételi terv teljesítéséért szélesedik. Jó az eredmény az adóbevétel tekintetében: a megye az országos versenyben január 31-én még kilencedik volt, s ma már a harmadik helyre került.

A begyűjtésben sajnos nem követték be az eddigi javulást, mert még mindig a tizenharmadik helyen állunk.

nélkül mit sem ér. Volt, volt traktor, szépen is szántott, jól is dolgozott, de a haszon valahogy mégis csak szétfolyt, megemésztette a hat hold. Az asszony is betegeskedett, ő is öregedett, de néha mégis csak szép volt az a hat hold egy darabban. Pláne hajnalonként, mikor a harmat is megintözte, a búza is kassa alá ért. Ilyenkor érezte is, hogy valami végülöpalapszik a szívében és szeretett volna minden kalászejét külön megsimogatni.

Igy is ment ez 1952 szeptemberéig. A traktor szántott, ő dolgozott, s a munka valahogy most sem kevesbedett, mint régen. A szívet, a verejtéket adta a munkába, de hát egyedül hat holdon, nem kis dolog az, s lassan már a hatvan év meggyőztetése taposta. Alkonyi balladáiban mind gondolkozóbbá vált, valami tervet és szándékot forgatott a szívében. Egyszer van hat hold földdel, iga nélkül, jobb lesz az, ha belép a szövetkezetbe. És Pál Gyula, volt földosztó bizottsági elnök, tsz tag lett, öregedő fejjel nekivágott még egyszer egy még újabb életnek.

Pál Gyuláné meg fekszik az ágyban, arcát báronyba futja a pir, két szemében látszik, hogy ott él ennek a tíz évnek minden napja. Most sem olyan hej de kiskirályok ok, egyszerű tsz tagok, de van immár tíz évük, aminek sava van, borsó van, s itt ott már szép emléke is. Van tíz évük, ami már élet, sok baj közt, gond közt is emberre szabható élet. S ott van a szövetkezet is, amit Pál Gyula volt földosztó bizottsági elnök annyira magáénak vall, mint azt a hat holdat talán sohasem.

BODA ISTVÁN

Teljesítették felszabadulási versenyfelajánlásukat a Jároműjavító dolgozói

Értékes felajánlásokat tettek a Jároműjavító munkásai hazánk felszabadulásának tizedik évfordulójára: közel 600 000 forint értékű munka elvégzését vállalták terven felül. Március 5-én délelőtt szájról szájra járt az örömhír a gyárban: teljesítették — sőt egyes részlegek túlteljesítették — vállalásaikat. A VI. osztályon például elkészült a 325—174-es tartalék kazán javítása, Bural József burkolat-lakatos ifjúsági brigádja is befejezte egy vízszűrő terven

felüli munkáit. A VII. osztály dolgozói a vállalt 10 személykocsit középjavításra helyett 39 személykocsit javítottak ki és 30 teherkocsit javítása is kész. A VIII. osztály dolgozói 40 hordrugót adták terven felül. Hüse Sándor tüzelfenntartó-lakatos brigádja befejezte egy esztergapad javítását terven felül.

A dolgozókat most arra készítik, hogy a hétfői termelési értékeléseken újabb felajánlásokat tessenek április 4. tiszteletére.

A gördülőcsapágygyáriak és a bősörményiek meghosszabbították munkaverseny szerződésüket

A Gördülőcsapágygyár munkásai és Hajdúböszörmény termelőszövetkezeti és egyéni dolgozó parasztlai még a múlt év nyarán szocialista munkaverseny szerződést kötöttek. Az augusztus 20-i versenyszakaszban a gördülőcsapágygyáriak, míg a december 21-i versenyszakaszban a hajdúböszörményiek bizonyultak jobbnak. Most ismét megújították versenyszerződésüket.

A gyár dolgozói többek között az első negyedévi teljes termelési terv 2 százalékos túlteljesítését, az önköltség 2 százalékos csökkentését vállalták. A bősörményiek többek között azt ígérték, hogy a tavaszi kalászosok és a kukorica 70 százalékát kereszt-sorosan vetik. Az új versenyszakasz április 4-ig tart.

Iskola nyílt a cserei Vörös Csillag Tsz-ben

A III. kerületi tanácshoz tartozó cserei Vörös Csillag Termelőszövetkezet dolgozóinak teljesült régi vágya. A tsz központjában iskola nyílt, amelynek megvalósítását már régebben kérték a tsz dolgozói. Gyermekük kb. 40-en, eddig eszében, sárban, szélben, téli hófúvásban naponta 6—8 kilométert gyalogoltak, amíg az apafai, vagy a csapókeri iskolába érkezhettek.

A kis magyaroknak most már nem kell oly messze gyalogniuk. A tsz volt kultúrházát a III. kerületi tanács oktatási csoportja és a tsz közösen átalakította iskolának. Az átalakításra és berendezésre 25 000 forintot fordítottak.

Hasonló kezdeményezésre, a Nyírcsádi út mentén lakó kb. 50 gyermek részére, lakóhelyük közelében egy új tanyai iskola létesítenek.

Üzemek segítségével az iskoláknak

Az üzemek, vállalatok vezetői értekezleten vettek részt a városi pártbizottsággal a célja, hogy az eddigieknél nagyobb segítséget adnak az iskoláknak.

A szülők javaslataira ebben az évben — kitüntetés címén — 4—5 tanuló küldenek ingyenesen üdülőre. A követelmény az, hogy a tanuló kitűnő bizonyítványt szerezzen a tanév végére.

Az Autóközlekedési Vállalat megígérte, hogy a jó tanulókat tájkirándulásra viszi.

Feketevágókat ítélte el a járásbíró

Iffy Gacsó Kálmán, a Hajdúböszörményi Állami Gazdaság bornyásza a múlt év őszén Kathi Mártonról két darab 8 hónapos szünetet kapott azzal, hogy azt felében hízalja meg. Kathi Márton az egyik sertést december elején elvitte, míg a másikat Ifj. Gacsónál hagyta. Kathi Márton elfoglaltsága miatt a járlatot nem tudta azonnal Ifj. Gacsó nevére átiratni.

vádoltat 6 hónapi börtönrre és 300 forint pénzbüntetésre ítélt. Az ítéletet a vádlott tudomásul vette.

Greskó Andrásné nyírábrányi lakost 1953. június 25-én két borjú engedély nélküli levágásáért és húskat értékesítéséért a járásbíró 6 hónapi börtönrre és 1800 forint pénzbüntetésre ítélte. Büntetése akkor kegyelem alá esett. Greskó András 1954. júliusában megvásárolt két borjút és azokat ismét engedély nélkül vágta le és húskat értékesítette. A járásbíró Greskó Andrásné 1 évi börtönrre és 600 forint pénzbüntetésre ítélte, egyben elrendelte a korábban kegyelem folytán elengedett büntetés végrehajtását is. Az ítélet nem jogerős.

Börtönbüntetés falopásért

A téli időszakban elszaporodtak az engedély nélküli fakivágások, különösen azoknak a helyeknek, ahol nagyobb kiterjedésű erdőszeg van. Kósa Lajos hajdúhadházi lakos 15 darab tölgyfát vágott ki, és lopott el, amiért a járásbíró 4 hónapi börtönrre és 400 forint pénzbüntetésre ítélt. Ugyancsak falopáson érték telen Kirtván Pál és Restár Ferenc

hajdúsámsoni lakosokat is. Húsz darab 30—35 centiméter vastag akácfa vágta ki és szállítottak el engedély nélkül. Kristyán Pál már korábban feketevágásért 1 évi, Restár Ferenc falopásért 10 napi börtönbüntetésre töltött ki. Az újabb falopásért Restár Ferencet 1 évi, Kristyán Pált pedig 1 év és 6 hónapi börtönbüntetésre sújtotta a járásbíró.

TIZ ÉVE

han. És Pál Gyula megkezdte a párt szervezését. Nem a szervezeti szabályzat szerint, csak úgy és olyankeppen, ahogy az ember vágyódik társak után, hogy másoknál is adhasson abból a melegségből és örömből, ami átjárta az életét. Hogy másoknak is adhasson abból az erőből, amit a szívében izmok úgy meg tudtak őrizni erre az életre.

Néhány hét múlva megjelent a földreform törvénye. Akkorára már köréje sereglettek a minstelének, akik eddig még sohasem érezték a föld örömét, a barázdák melegét. Meg is alakították mihamar a földosztó bizottságot, Pál Gyula elnöklelte alatt. Akkor már zúgott a tavasz a határban. Az emberekből is szíjjúta a szél a múlt pernyéjét, és csak egyetlen nagy vágy jelezte a szívüket. Földet, földet kapni, régi jussukat, amiben az ő verejtékük, az ő munkájuk, az ő vérük és az ő könnyük, szóval az egész életük ott őrződik. A régi just, amiért Dózsa trónra léteztet, a régi just, amiért anyanyán kerékbe törtettek.

Biharkeresztes aztán nekilódult. A sár még hig volt, a március még hűvös, de az emberekben úgy játszódtott a tűz, mint kamaszokban a szerelem. A karókon csülogott a tavaszi nap, játékosan és pirosan, mintha csak az emberek kedvére és örömeire ragyogna. S Pál Gyulának megkezdődött a földosztás. Az első karót lehelyezték, a balta foka rácsapott, és olyan hatalmasat, hogy belebisszhangzott az egész ország. Egszerre mindenki némaságba

dermedt, ott csendgett a lelkükben a múlt ezer szolgálata, de ott csendgett már a jövő is, a jövő, ahogy az első kihelyezett karó beleszaladt a barna rögökbe.

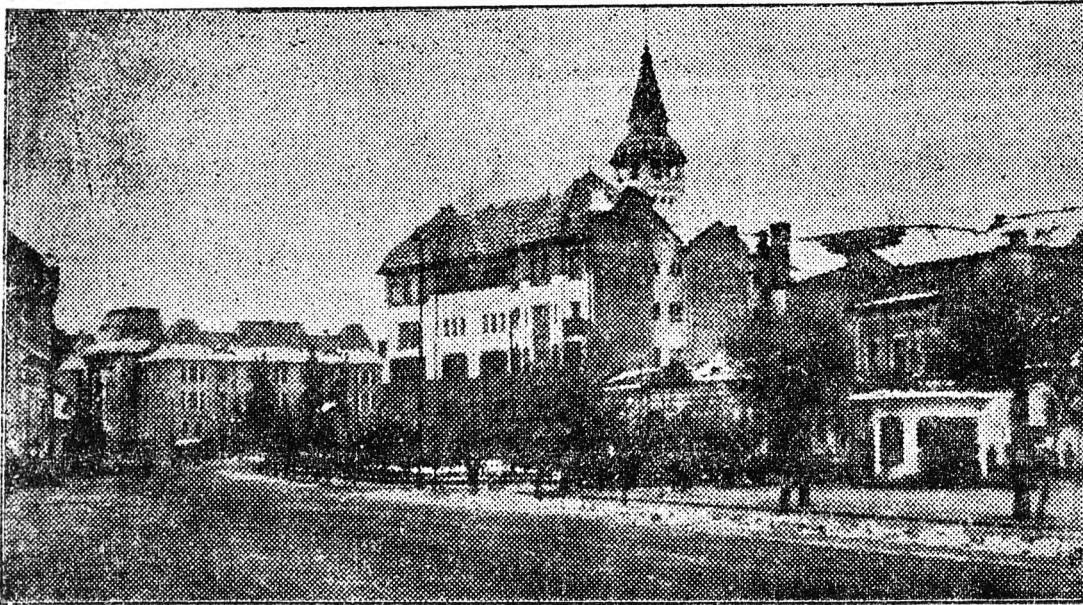
A földosztó bizottság pedig osztotta, osztotta a földet. Kiscserepesen, Bedőn, a Sarokfélé tanyán, Kispeterden, két és fél ezer holdat, hiszen jutott a nagyváradi káptalan országnyi birtokaiból. Kinek három, kinek hatot, kinek tizenkettőt annak rendje és módja szerint, kinek kinek, mi járt. Persze közben az is megtörtént — már ahogy ilyenkor szokás —, hogy nem egy emberben feltámadt az igazság és más részen követelte a neki jutott földet, mint ahol kapta. Hogy miért ő kapta ezt, miért nem kaphatta azt, s Pál Gyula nem egyszer vállarta a fejtét, hogy az isten se tudna itt igazságot tenni, nemhogy ő. De aztán az igazság is megnyugodtak, meg a tavasz is sürgette már a falut. Két traktort meg is reperáltak, az elvadult földet ezel törték fel. Az emberek is nekiestek baltával, csákánnyal, törték, puhították a földet, hogy végre most már vethessenek a sajátjukon, a földjükön.

Pál Gyula is megkezdte az életet a neki jutott hat holdon. Az első hetek, hónapok ünnepi ize elszállt, s jöttek az egyformán zuhogó hétköznapok, amikor a munka, a soha el nem fogható munka szólította őt is minden reggel ébredésbe. Termelt a hat hold föld, de valami baj mégis csak volt. A föld iga nélkül, 10

Harmine nap ROMÁNIÁBAN

VIII

A MAGYAR AUTONOM TARTOMÁNYBAN



Marosvásárhelyi látkép

Fel napja száguldunk már a havas utcákon. Mindössze Désen és Besztercén állunk meg néhány pillanatra. A nap már lebukott a hegyek mögé és utolsó sugarait hintette a fenyveserdők csúcsaira, mikor az út mellett megpillantottuk a jólismert sárga táblát, mely a községek nevét tünteti fel. Itt ez áll rajta: *Magyar Autonom Tartomány*.

Külön kis „országba” lépünk be, mely az egész székely földet magába foglalja. A hivatalos nyelv magyar. Anyanyelven tanítanak az iskolákban, és a közhivatalokban is magyarul folyik az ügyintézés. Epp olyan tartomány, mint a többi, szervesen beleilleszkedik az állam egységes irányításába. Mégis önálló életet él. Elvtársaink emondották, milyen sokoldalú támogatást kapnak az államtól, hogyan alakítják ki sajtósági életüket és kultúrájukat, milyen gyors a fejlődés minden tekintetben.

Marosvásárhely szinte a főváros szerepét tölti be. Itt vannak a legfőbb hivatalok, több közép- és felsőiskola van. Színháza, sok mozija, hatalmas kultúrpalotája, saját lapja, nyomdája és kiadója, Állami-díjas művész, írói és elsőosztályú futbalcsapata. Mindehhez járul a sok gyár, a liktéző élet, a tágas, rendezett utcák, az ódon paloták és a világhírű könyvtár — a Teleki Téka gazdag kulturális kincseivel. Az utcákon rengeteg a bolt. Faárus, borvizes székely szekerek jönnek a városba. Az egyik kerítésre gyönyörű szőnyegeket terített ki egy román népművész, darabját 3-400 leírt árúsítja. Odább székely asszonyok sajtót és túrót kínálnak. Egy székely család éppen most fordul ki az egyik áruház ajtaján, az emberen hófehér, paszmományos harisnya, hóna alatt hatalmas labor, a gyerek meg az asszony kezében papírdobozok. Tanakodnak, aztán a gyermek felkapaszkodik a szekérre, elindítja a kis borzas lovakat, ahig lehet 8-10 éves, de magabiztosan fogja a szarát. Az ember, meg az asszony ballagnak a szekér után, s közben pénzüket számolgatják...

Megcsodáljuk a kultúrpalota aranyozott freskóit, a 4000 sípból álló villanyorgonát, *Mészöly, Lotz, Feszty, Paál, Kernstock* és *Munkácsy* képeit, majd *Joannes Janssonius* kezi festésű aquarellait és *Mikes Kelemen* leveleit forgatjuk, meg *Honterus* első nyomtatványait. Megtekintjük a bábszínházat is, hol soha nem lehet jegyet kapni, olyan nagy az érdeklődés! Később a bürogyárba is ellátogatunk, ahol naponta 30 garitúrát bocsátanak piacra, mégsem tudnak eleget gyártani, olyan sok kellene. Igaz, aránylag sokkal olcsóbb, mint nálunk. Itt nem okoz gondot a fal...!

Itt szinte elnéptelenedik a város, itt ott egy hangszóró alatt embercsoportok verődnek össze, és topognak a széken. Talán valami rendkívül adás? Nem! Csak a magyar—skót márkózást követik. Este a győzelemre koccintotunk, de az egyik pincér — topikal román ember — szemrehányóan nézett a szemembe: — Miért állították be *Puskást* sérülten... és *Czibort* jobbszélre?... Hiszen már a kezünkben volt a kupa! — Így mondja: Kezünkben! A miénkben! Hisz a mi győzelemünk öröme is közös lett volna. Közös volt a bosszúság is...

Meghívták kaptunk Szentgericére. Egy darabig autón mentünk, majd át kellett ilni szekerekre, mert a felvágott, sáros, fagyos úton csak így lehet közlekedni. Már az elindulásnál felrepült a kacagás. A bővéru lovak olyan vágásban csaptak, hogy az egyik ülésdeszka lesza-

kadt, néhányan a kaszárba zuhantak és égnemeredt lábbal mozdulni sem tudtak a szűk helyen. A székelyek úgy nevetek, hogy a könynyük is folyt. Félőrai agyarázkodás után érkezünk meg a faluba, amelyre időközben rőborult az este. Valaki a falu végén elordította magát: *Megjöttek! Megjöttek!...*

Éjszere megelevenedett a néptelen utca. Ablakok, ajtók nyitlak, kisbálas, futkosás hallatszott, a felriadt kutyák vézesen üvöltöni kezdtek, olyan lett egyszerűen a falu, mint a megbolgatott méhek. Körülfogták szekerünket s úgy szedték le egyenként, sűrű ölelés közben. A kultúrpalotán előtt népviseletbe öltözött legények és leányok vártak már, pirosra sült cipő hátán teli pohár bort nyújtottak — így fogadják erefelé a nagyon kedves vendégeket.

Nehézen tudnám visszaadni azt a szeretetet, amellyel fogadtak. A kultúrház szűknek bizonyult, szinte ott szorongott az egész falu a legkisebbtől az agastyáig. Aztán elkezdődött a műsor. Énekeltek, mókáztak, táncoltak olyan egyszerű közvetlenséggel, ahogy a családban a gyermekek szórakoztatják egymást. Egy székely magas székelyi tréfás meséket mondott, közben hegedült, táncolt, énekelte. Nem akarták leengedni a színpadról. Ő a falu tréfacsinálója, ő tudja a legtöbb nótát és mesét. Még később is, mikor megvendégelték bennünket frissen sült disznópescsenyével — csak úgy dőlt beöle a tréfa, meg a nóta. Az öreg székelyek a fal mellett ültek sorban, mint fecskék a dróton, botjukra támaszkodva, hangtalanul. Ők csak hallgatnak és szemlélődnek, a „viharcolás” a fiatalabbak dolga, ide sorolva minden ötvenen elült. Járta a kanos, jó tüzes borral, amitől megpirosodik az ember füle, és éjfél tájban már összelelkelve daloltunk mindnyájan. Háromszor húztak vissza a szekeréről, nem akarták elengedni, végül felkapaszkodtak, amennyien csak tehették, és végigdaloltuk az utat. Volt közöttük több román is, azok is fújták a többivel. A sok ürvendezés közben azért akadt néhány perc, amikor elbeszélgettem kicsit a pártitkárral, meg a tszsz tagjaival. Dícsékedve beszéltek eredményeikről, a keresetről, meg arról, hogy túljeljesítették a beadást is — a kvótát, ahogyan itt mondják — és kinttették a falu. Földet művelnek, kereskednek, pénzt csinálnak, amiből lehet, mert „a székelyt nem kell féltetni, hogy éhenhal” — mondták kacsinva. Vajon csak a vendégnek járó dícsékvés mondatra velük, vagy tényleg így van? Rájuk kell nézni, asszonyaikra és leányaikra, szép csizmáikra, új ruháikra, és nem lehet kétség: *Élnek és jól élnek!*

Mikor utjára szorítottunk kezét, *Bükösti Márton* bácsi megegyezve állta alá kapta a hegedűjét, és búcsúzóul elénekelt:

„Szerucc Pista, szerucc Jankó,
Te pénzédnek nem kell acskó,
Kit megittam, kit megittam,
Kit a kislányomnak adtam...”

Igy láttam Romániát, ezt a gazdag, szép országot. És ilyenek láttam népet, mely testvérként fogadott, és könnyes szemekkel búcsúzott tőlünk.

Harmine nap alatt a nagyrabecsülés és tiszteltet mély szeretetté vált bennünk. És én elhoztam, ápolom, továbbadom ezt az érzést, mert nagyon jó szeretni egymást: és egy akaratlan építeni közös jövőnket.

(Vége)

TAAR FERENC

A NÉPLAP

rádióműsora

Vasárnap

KOSSUTH-RÁDIÓ

7.30-7.59: Reggeli zene. 8: Hírek. 8.10: Egy falu — egy nóta. 8: Zerebarátok köre. 10: Vasárnapi levél. 10.10: A Gyermekrádió műsora. 11: Agit. prop. műsor. 12.15: Jó esedhez szól a nóta. 13: Jó munkáért — szép muzsikát! 13.30: A túzólt az atomenergia. 14.15: Magyar-szovjet barátság hónapja 15.30: Dalok — 15.30: Előadás. 15.45: Szív küldi szívnek szívesen. 16.15: Kislátó. 17.15: Kellemes szórakozást! 17.40: Képeses Kalendárium. 18.40: Táncczene. 19.30: Az épülő kommunizmus nagy országában. 20: Esti Híradó. 20.20: Magyar népi muzsika. 20.50: Költészetünk a felszabadulás után. 21.30: Vasárnap sportja. 22.10: Klasszikus operettek. 23: Hangképek Budapest hangversenytermeiből. 0.10: Magyar népzene.

PETŐFI-RÁDIÓ

8: Színés magyar muzsika. 8.30: Evangélikus vallásos felőra a stúdióból. 9: A Magyar Rádió népi zenekara játszik. 9.30: Miska bácsi lemezadaja. 10.10: Szív küldi szívnek szívesen. 11: Népek dalai és táncai. 11.40: Mezői muzsika. 12.20: Menyétke. 13: Hanglemezek. 14: A rádió operettjeiből. 15: A tudomány tíz éve. 15.20: Szovjet népek dalai. 16: Bemutatók a prágai operaházban. 17: A Rádió Gyermekszínház műsora. 17.40: Szimfónikus zene. 18.20: Kamarazene. 19.30: Előadás. 19.23: Csárdások. 20.30: A Tartós békeért, népi demokráciáért! c. lap ismertetése

Hétfo

KOSSUTH-RÁDIÓ

8.22: Műsorismertetés. 8.30: Liszt műveiből. 9.20: Orosz nyelvtan. 9.40: A Gyermekrádió műsora. 10.10: Hídy Márta hegedű. 10.30: Ovodások műsora. 11: Mai operakból. 11.30: Két elbeszélés. 12.10: Hanglemezek. 12.45: Beszélő atlasz. 13: Szovjet népek dalai. 14.23: Utőró-híradó. 14.50: Hét zenés kalendárium. 15.40: Chopin-művek. 16: Ifjúsági fejtörő. 16.25: A középiskolások zenei műsora. 16.40: Lányi Sarolta versel. 17.10: A rádió válaszol hallgatóinak. 17.30: Egy falu — egy nóta. 18: Riportműsor. 18.20: Hanglemezek. 18.40: Ifjúsági műsor. 19: Közkívánatra. 20: Esti Híradó. 20.20: Mai hírek Rádiószínház. 22.10: Tíz perc külpolitika. 22.20: Hazánk zenei életéből. 23.30: Rácz Béla és zenekara játszik. 0.10: A Magyar Rádió népi zenekara játszik.

PETŐFI-RÁDIÓ

6.50: Indulok 11.30: Műsorzárás. 14: Operarészletek. 15: A Magyar Rádió kiségyüttes játszik. 15.40: Beszélő atlasz. 16.05: Szív küldi szívnek szívesen. 16.35: Népdalok. 17: Rádiókörösök énekelnek. 17.20: Filmmzene. 18: Zenekari hangverseny. 18.35: Hanglemezek. 19: Az épülő kommunizmus nagy országában. 19.30: Uj hatás. 20: Hanglemezek. 20.20: Sporthíradó. 20.40: Táncczene.

Kedd

KOSSUTH-RÁDIÓ

8.22: Műsorismertetés. 8.30: A Magyar Rádió népi zenekara játszik. 9: Indulok. 9.15: Utőró-híradó. 9.40: Kis muzsikuskoknak. 10.10: Tavasz felé. 11: Népek negyedórja. 11.15: Szív. 11.30: Fűvöszene. 11.50: A Turán-écsés. 12.15: A Magyar Rádió népi zenekara játszik. 13: Könyvtári hangversenyzőlők. 13.30: Nincs szebb, mint a szerelem. 14.25: Hangverseny gyermekneknek. 15: Hanglemezek. 16: Szármypörögátás. 16.40: Körösök. 17.10: Válaszolunk hallgatóinknak. 17.30: Operarészletek. 18: Egy év tizede. 18.20: Szív küldi szívnek szívesen. 18.50: A magyar irodalom története. 19.30: Táncczene. 20: Esti Híradó. 20.20: Bartók-művek. 20.50: A világ irodalom műsora. 21.20: Hanglemezek. 21.30: A Magyar Rádió énekkarának hangversenye. 22.20: Nagy népi zenekarok műsorából. 22.50: Ravel-est. 0.10: Verhunkosok.

PETŐFI-RÁDIÓ

6.50: Utőrók énekelnek. 11.30: Műsorzárás. 14: Népek zenéje. 14.45: Dalok. 15: A Román Rádió népi zenekara játszik. 15.30: A világ asszonyaihoz. 16: Együttételek műsorából. 17: Kamarazene. 17.30: Beszélő atlasz. 17.45: Táncczene. 18.30: Az épülő kommunizmus nagy országában. 19: A rószalovag. Zenes hátek három felvonással. 22.10: Zenekari hangverseny.

Szerda

KOSSUTH-RÁDIÓ

8.22: Műsorismertetés. 8.30: Népszerű operarészletek. 9.20: A Gyermekrádió műsora. 9.40: Daltanulás. 10.10: Dallal, muzsikával a nagy Duna mentén. 10.30: Ovodások műsora. 11: Hanglemezek. 11.30: Hű szív. 12.15: Táncczene. 13: Mylord. 13.20: Magyar népi muzsika. 14.25: Utőró-híradó. 14.50: Vonósnegyes. 15.20: Ecsettel a kézben. 16: Zerebarát hangverseny. 16.40: A rádió válaszol hallgatóinknak. 17.10: Előadás. 17.25: A Magyar Rádió népi zenekara játszik. 18: A virágzó mezőgazdaság útján. 18.30: Szív küldi szívnek szívesen. 19: Közös dolgainkról. —

19.15: Jó munkáért — szép muzsikát! 20: Esti Híradó. 20.20: Mészai mikrofon. 21.20: Táncczene. 22.10: Tíz perc külpolitika. 22.20: Magyar-szovjet barátság hónapja. 23.45: Könyv zene. 0.10: Magyar népdalok.

PETŐFI-RÁDIÓ

6.50: A Magyar Rádió népi zenekara játszik. 9.20: Műsorismertetés. 14: Művészelemek. 14.40: Kamarazene. 15.20: Operarészletek. 16.50: Népművészek. 17.30: Orosz nyelvtanfolyam. 17.40: Kamarazene. 18.30: 10 éve szünet a magyar nép. 18.50: Hanglemezek. 19.30: Az épülő kommunizmus nagy országában. 20: Német és angol madrigálok. 20.20: Sporthíradó. 20.40: Részletek Verdi A végzet hatalma c. operájából. 21.20: Ország tanácsok. 21.30: Népdalok és eszmészek.

Csütörtök

KOSSUTH-RÁDIÓ

8.22: Műsorismertetés. 8.30: Zenekari hangverseny. 9.20: A költészet sok műsora. 9.40: Zenei dobok. 10.10: Népzene. 10.50: Szimfónikus zene. 11.30: A Bónis-család. 12.15: Operarészletek. 13: Magyar népi világ. 13.20: Nader és Bütykyay operettjeiből. 14.25: A Rádió Gyermekműsora. 15.15: Népek zenéje. 15.30: Az épülő kommunizmus nagy országában. 16: Fűvöszene. 16.20: Márványba vésett versetek. 16.40: Szív küldi szívnek szívesen. 17.10: A rádió válaszol hallgatóinknak. 17.30: Egy falu — egy nóta. 18: Riportműsor. 18.20: A rádió útmutatója. 19: Ifjú Figyelő. 19.30: Táncczene. 20: Esti Híradó. 20.10: Dalok szovjet föld. 21: Szülőföldem — nevelőm. 21.20: Lucienne Boyer énekel. 22.20: Magyar népdalok. 22.45: A béka tölke. 23: Éjj zene.

PETŐFI-RÁDIÓ

6.50: Népdalfeldolgozások. 11.30: Műsorzárás. 14: Zenekari muzsika. 14.40: Népi zene. 15.10: Uj szovjet versek. 15.25: Orgonaművek. 16: Szív küldi szívnek szívesen. 16.30: Tanuljunk zenét hallgatni. 17.25: Belgár és cseh szlovák népi muzsika. 17.45: Előadás. 18: Kamarazene. 19: Szépek szépe. 21.30: Sporthíradó.

Péntek

KOSSUTH-RÁDIÓ

8.22: Műsorismertetés. 8.30: Magyar népdalok. 9: Indulok és táncok. 9.20: Igor és társai. 10.10: Olga Erdeli hárfázik. 10.30: Ovodások műsora. 10.50: Az Okos Macskó. 11: Nők negyedórja. 11.15: Filmmzene. 11.30: Részletek Erkel Bánk báni c. operájából. 12.15: Régi magyar dalok. 13: Táncczene. 14.25: Utőró-híradó. 14.50: Mozart-művek. 15.10: A meggyegytés. 15.30: Mai operettek. 16: Orosz nyelvtan. 16.20: Fialatki sporthíradója. 16.40: Kamarazene. 17.10: A majmok története. 17.30: Szív küldi szívnek szívesen. 18: Olcsón, jól! 18.30: Vaszly Viktor népdalfeldolgozásából. 19: Külpolitikai kérdésekre válaszolunk. 19.15: Jó munkáért — szép muzsikát! 20: Esti Híradó. 20.20: A Magyar Rádió szimfónikus zenekarának hangversenye. — 21.22: Hanglemezek. 21.30: Sporthíradó. 22.10: Tíz perc külpolitika. 22.20: Táncczene. 22.50: Tavasz akar lenni újra. 23: Hanglemezek. 23.15: Ké: Strauss keringő.

PETŐFI-RÁDIÓ

6.50: Két kerítés. 11.30: Műsorzárás. 14: Fialat művészek hangversenye. 15: Népek dalai. 15.30: Kamarazene. 16: Magyar népi táncok. 16.40: Zenekari muzsika. 17.30: Az igazság. 17.50: Beethoven művek. 17.15: Hangmezek. 19: Körösök. 19.25: Előadás. 19.40: A Magyar Rádió népi zenekara játszik. 20: Táncczene. 21: 000 millió.

Szombat

KOSSUTH-RÁDIÓ

8.22: Műsorismertetés. 8.30: Szovjet és német fűvöszene. 8.50: Operarészletek. 9.20: Utőró-híradó. 9.45: A Gyermekrádió műsora. 10.10: Zenekari hangverseny. 11: Fialat művészek hangversenye. 11.23: Bach-művek. 11.30: Egési sebek gyógyítása idegen bőráltítással. 11.40: Ifjúsági körösök énekelnek. 12.15: Dallal, táncos a világ körül. 12.55: Két elbeszélés. 13.20: Székely és magyar népdalok. 13.40: Magyar fűvöszene. 14.25: Magyar népdalok. 14.25: Nagy mesterek — nagy művek. 15.20: Földi Kényer! Szabadsági. 15.40: Szív küldi szívnek szívesen. 16.10: Szövekkézzel. Híradó. 16.40: Liszt-művek. 17.10: Magyar népdalok. 17.40: A rádió válaszol hallgatóinknak. 18: Táncczene. 19.20: Az épülő kommunizmus nagy országában. 19: Hangversenykövetés Moszkvából. 20: Esti Híradó.

PETŐFI-RÁDIÓ

6.50: Filmdalok. 11.30: Műsorzárás. 14: Operarészletek. 14.45: Még az eke. 15.20: Az opera mindenkié. 16.20: Előadás. 16.40: Népdaltanítás. 17.05: A Gyermekrádió műsora. 17.30: Kamarazene. 18: Kőrösök fóruma. 18.30: Szív küldi szívnek szívesen. 19: Külpolitikai kalauz. 19.10: Körösök hangversenye. 19.40: Hanglemezek. 20.20: Sporthíradó. — 20.20. Operarészletek. — 21.20: Táncczene. 22.10: Beethoven művek.

A MAGYAR ZENEMŰVÉSZEK SZÖVETSÉGÉNEK DEBRECENI ÉRTEKEZLETE UTÁN

A Zeneművészek Szövetsége először rendezett értekezletet vidéken, csoportvezetői számára. A megbeszélések célja az volt, hogy számbavegyék a vidéki zenei élet helyzetét, megvitassák a vidéki tereteket és a segítség módját a szövetség részéről.

A színes és sokrétű anyagot nehezebb lenne összefoglalni. Erdemes mégis egy-két dologról beszélni.

Sok szó esett és esik mostanában a zeneművészet tömegzenei vonatkozásairól. Ez különösen érthető éppen a kormányprogram óta. A legutóbbi nagy zenei seregszemle a II. Magyar Zenei Plénium zárzása is felhívta a figyelmet zenei életünk szervezeti hibáira, — arra, hogy az alkotó munkán kívül foglalkozni kell a hangversenyrendezés problémájával, a megrekedt kórusmozgalom kérdésével, s hogy meg kell javítanunk kapcsolatunkat a szélesebb tömegekkel, az ifjúsággal, a néppel. Tovább vive ezt a gondolatot a Zeneművészek Szövetsége — éppen a debreceni értekezleten — úgy fogalmazta meg tennivalóját, hogy „gazdájává akar válni a magyar zenei életnek.” S ezen belül elodázhatatlan feladatnak látja a vidéki zenei élet megerősítését.

A tömegekkel való kapcsolat megerősítésének kérdésénél különféle megoldásokat vélnek jónak. (Országosan sem egységes a fel fogás ebben.) Egyes városok az 1955-ös esztendőhöz kapcsolódó nagy évfordulók alkalmából rendezett zenei „demonstrációkkal” akarják felbreszteni a zene iránti kedvet, a megbecsülést, és érdeklődést. Mások a zenei ünnepek hagyományait igyekeznek kialakítani, a város kulturális emlékeit, s a nagy zeneszerzők évfordulóit kapcsán.

A debreceni zenei terv eddigi szakasos céljain bővítve a zenei tömegmozgalom kibővítését tűzte ki célul. Lehet, szokatlannak látszik elsősorban ezzel a kérdéssel foglalkozni, de mivel ez a terület a legelhanyagoltabb volt, erről esik leggyakrabban szó mostanában ország-szerte. Ugy is mondják, hogy bizonyos vonatkozásban a hangversenyeket — különösen komoly műsorú formáit — mostanában cserében hagyja saját közönsége. Ugy látszik, mintha a komoly zene elszakadt volna az életől, a tömegektől. Ha el nem is szakadt, de eltávolodott tőlük. (Legalábbis egy-egy vonatkozásban, mert egyes területeken: pl. a mikrobarázdas esteknek a fővárosban tív közreműködése. Abból kell igen nagy sikerük van!) Egyéb-

ként más területen is felvetik ezt a kérdést. Így az írók is a hiba okát keresik és a tennivalókat, meg a módot, ahogyan nozzákezeljenek a segíteshez.

Lényegileg ez a hiba nem mai keletű. Oka az elmúlt évek hibás kultur- és zenepolitikája. Szerettük a kultúrát, a zenét is. Támogattuk is, különösebben mégsem becsültük meg. Nem tudtuk élni vele! Nem tudtunk mit kezdeni vele! Nem tudtuk kellően használni. Beletemetkezve a gazdasági tennivalókba elfeledkeztünk arról, hogy az emberek tudatának átalakításában a régi csökevények felszámolásában az új szellemiségnek a munkához való hozzáállás kialakításában a kulturális nevelőmunkának döntő szerepe van. Még tovább nevé nem veltük észre, hogy lassan szokássá vált társadalmi kötelességből részt venni énekkarokban, zenekarokban, vagy éppen ünnepeken. Elmaradt a belülről fakadó jókedv és az önkéntes művelődési vagy szórakozási igény.

Így jártunk Debrecenben is? — A város kulturális élete nem rossz hírű! (Országos viszonylatban sem!) A zenei élet egy-egy része szintén nem! Ez lemerhető a színház, a MÁV zenekar egy-egy szép produkciójában, vagy a hangversenyélet egy-egy redőléseiben. Minden esetre hullámzó ez a kép. Különösen az utóbbiakat tekintve ezek nagy része „bent”, önmagába zártan szinte ugyanazon pár száz ember szűk körében zajlik le. Igazában vett széles tömegeket nem mozgósítanak. Ha ezek hatóságait kinétebb is tudták terjeszteni, akkor is ezeket főleg mennyiségi eredmények jellemezték. Sokszor — a művelődési igény kielégítésének hangoztatása mellett — gyors hányaveti, lélek nélküli, de statisztika számára elegendő számszerű előadások, vagy rendezvények voltak ezek.

Ha az elmúlt év tanulságai alapján megállapítható bizonyos fokú visszaesés a hangversenyéletogatás és komoly rendezvények látogatása terén, ugyanakkor az is lemerhető, hogy nem csupán érdeklődés hiányáról van szó. (Ez a jelenleg nem debreceni eredetű és főleg nem debreceni jellegű Országosan elkövetett hibák kijavításáról van szó!) A rendszeres hangversenyélet kialakításához a hangversenyhallgatás lehetőségén túl a városi tömegek nagy részét be kell kapcsolnunk az akbarázdas esteknek a fővárosban tív közreműködésbe. Abból kell kiindulnunk, hogy valójában Deb-

recen zeneileg épp úgy el van szakadva a saját külsőségeitől, mint ahogy a főváros a vidéktől. Ha a szövetség szerint szükséges a vidék zenei életének megerősítése, úgy épp olyan fontos és elodázhatatlan a külsőség, a közvetlen környék zenei életének megerősítése és megerősítése.

Első lépés ezen a téren, hogy az énekkarok, dalárdák, művészeti öntevékeny vagy hivatásos egyesületek akár üzemeiben, akár üzemeiken kívül — ne csak mint „kulturális aktívák” — szerepeljenek! Talán nem is tartottuk őket számon, mint egyesületeket. Csoda-e, ha ezeknek tagjai maguk sem maradtak propagálói saját maguknak sem; még annyira sem saját munkájuknak! Nem hisztek abban, hogy mondanivalójuk van a nagy közönség, a nép számára, hiszen őket sem tekintették mindig közösségnek! A közönségszervezésnek útja ebben az esetben egyenlő lesz a közönségek kialakításának útjával. Egyre nagyobb gondot fordítanak mindenféle a népi hagyományos szervezeti formák: az ol'asokörök fejlesztésére. A zenei tömegmozgalom területén is Debrecenben is forduljunk a tömegekhez. Támasszuk fel és keltsük életre pl. a régi hagyományos énekkari mozgalmat, amelyekre ma is szép feladat vár! Tégyláskert, Homokkert, Szabadságtelep, vagy a város belső területein lakók keljenek egymással versenyre a szervezés szép és hálás feladatában. Egyezik ez a törekvés fejlődésű kulturális irányával. „A néppont politikájával”, azzal a szándékkal, hogy az énekkarok, kultúrotthonok, vagy más művészeti csoportok tagjai az egyesületekben megtalálhassák a maguk hagyományos demokratikus megnyilvánulási formáit. Ezáltal majd feloldódik az a nagyfokú kényelmesség is, amely jellemzőjévé vált saját munkánknak épp úgy, mint a hangversenyekre eljáró embereknek. Túlságosan hozzászokottunk ugyanis tömegeinket ahhoz, hogy elláttuk őket hivatalból különféle műsorokkal, hangversenyekkel, az általunk megjelölt időben és alkalmakkor és bizony sokszor kampányszerűen. Sokszor éppen a kampányszerűség miatt, a kapkodás miatt inkább rontottunk, mint építettünk a kultúra rovasára.

(Folytatása következik)

GULYÁS GYÖRGY,
a debreceni Általános Zene-
művészeti Szakiskola igaz-
gatója

Vasárnapi levél

EGY SZEM PIRULA

A budapest—debreceni gyorsvonaton találkoztunk. Bemutatkozás nélküli ismeretségünk pár percig tartott csupán. Sokáig bosszantott, hogy nem tudtam meg a nevét, bár az a történet, amit el szeretnék mondani, talán sebb is név nélkül.

A vonat dőcögve, zakatolva robotott. Az ablak mellett ültem és unottan néztem a mozdony éjszakába eredetett csillag-millióit, amikor a szemben levő padsoron váratlanul rosszul lett egy idősebb hölgy. Vad fejfájás kínozta. Kalmopirintet könyörgött. Senkinél sem volt. Felálltam, hogy az ékező kocsi pincéjétől próbáljak megszerezni, számítva arra, hogy az ételszolgálati személyzet felkészült hasonló esetekre. Sajnos, rosszul számítottam. Kérésemet a pincér kifordított tenyerekkal, félrebillentett fejfel fogadta: sajnós nincs, nem segíthetek! Es ekkor On, kedves ismeretlen nevű úttárs — aki távoli földünre volt a beszélgetésnek — felállt, hogy minden kommentár nélkül a markomba gurítsa a kis üvegvályóját melyben rejlt utolsó szem fájdalomcsillapító tabletta. Tudtam jól, bármelyik pillanatban Onnek is szüksége lehet rá. Arukodóan tanakodott arról pirosító, vérerekkel sűrűn befuttatott arca.

Eddig tartott csupán ismeretségünk. Egy „tessék” és egy „köszönöm” erejéig. Mégis, azóta is szívesebben özömlök ennek a pár percnél, mint nagyon sok közvetlen ismerősömmel töltött hosszú óráknak az emlékéit.

Látszólag jelentéktelen eset. Egy kis piruláról van szó csupán.

Nem élek gyógyszerekkel. Nem tudom, mennyi lehet egy ilyen fájdalomcsillapító pénzben kifejezett értéke. De ha tudnám is, egy relatív érték mérő számot tudhatnék csupán. Mert hiszen nyilvánvalóan más az értéke egy ilyen kis kerek gyógyszernek Kisújtás és Karcag között, az éjszaka sötétségébe furakodó vonat hátán, mint mondjuk a Vörös Hadsereg útján egy patika szomszédságában. Azonban most nem is ez az érdekes. Nem, annak a pirulának az értékét amígsem lehet számban kifejezni, annak a kalmopirinnak az értékét nem a számtani funkcióját gyakorló emberi értelem adja, hanem egy sokkal nagyobb, egy sokkal nemesebb erő, az emberi szív...

Egy apró kis gyógyszeréről van szó csupán. En azonban most, hogy írom ezeket a sorokat, nem azt a kis kerek pirulát látom magam előtt, hanem egy fájdalomtól megszabadított, meggyógyított embert. És úgy érzem, ezt látta On is maga előtt, kedves ismeretlen nevű úttárs, amikor a kezembe gurította az apró kis pirulát, nem törődve egy közeli fejjöres veszélyével. Boldog volt, hogy segíthetett egy embertársán...

Igen. Az emberek szerte az egész világon egyöntetűen boldogságra vágyakoznak. Minél teljesebb, minél kerekesebb boldogságra. Csakhogy azt másként képzelel el ez is, az is. Az egyik ember akkor boldog, ha minél többet harcolhat magának, ha minél kényelmesebben élhet, nem törődve a mások bajával, fájdalomával. A másik ember viszont csak akkor, ha minél többet segíthet mások baján, mások fájdalomán. Talán így a legnehezebb, de kétségkívül a legszébb is boldognak lenni. Csak az az ember lehet igazán boldog, aki mások boldogságáért, néha a fájdalomát is örömmel tudja elviselni. Ez az alapvető igazság ad a mi világnaknak, a mi új életünknek minden eddiginél magasabb és nemesebb erkölcsi alapot. A régi világ csupán számokban és összegekben kifejezhető értékmérő sémát, az „önmagammal hasznos, tehát jó” törekvés helyett ezt az új, szívek-diktálta etikát kell minél teljesebbé tenni.

Ami nekem öröm, de másoknak fájdalom, abból sohasem lesz tartós boldogság. Viszont, ha az emberek megtanulják minden eddiginél jobban becsülni és szeretni egymást, ha az emberek megtanulnak közös erővel küzdeni a közös boldogságért, a mindenkinek egyaránt jóért és szépért, a boldogság is közös és örökös tulajdona lesz az embereknek...

...Es hogy ez így legyen, ahhoz — ha csak nagyon kevéssel is — de hozzájárult On is, kedves ismeretlen nevű úttárs. Ezért szeretem meg akkor, ott a vonaton a „köszönöm”-nél olyan erősen a kezét és ezért mondom mindenki számára tanulságul ismételtén nagyon-nagyon hálás köszönetet így nyilvánosan is az apró kis piruláért.

OBERSOVSKY GYULA

Paul Robeson üzent

A IV. magyar békekongresszus sok felejthetetlen élménye között is kimagaslott Robeson üzenete. Robeson hangját hallani mindig zenei élményt jelent, mert dalban talán senki sem tudja úgy kifejezésre juttatni népe jászavát, mint ő. Az áhítatos csönd, mely üzenetét és énekét kísérte, nemcsak művészi tehetségének elismerése volt, hanem a meghatottság érzésének is kifejezője. Különösen mely hatást tett ránk a Robeson ajkáról magyarul felhangzó Hazám, hazám ária.

Sok ezer kilométer távolság választott el Robeson személyétől és mégis azt éreztük, köztünk van. Anyanyelvünkön előadott dalai nemcsak nekünk szóltak, hanem áttörve falak, határok és országok gátjait, minden, a békét tisztá szívöböl kinyúló becsületes embert meg szorosabban egybefűz annak a nagy célnak érdekében, amely biztosítja a boldog, örömteljes emberi életet.

Dr. STRAUB JÁNOS
professzor, az Orvosi Vegytani Intézet igazgatója

A MÁV FILHARMONIKUSOK izgalmas főpróbáján

est vezénylő karnagya, az új muzsika lelkes híve és kiváló művelője éppen a Kikimóra próbálta. Az 1914-ben elhunyt orosz zeneszerző műve telítve van izgalmasan szép és kifejező hangszerelési fordulattal.

A népmesére

felépített zeneköltemény egy kis boszorkányt állít elé, aki a kéklő üveghegyek közt él, egész nap pöröl, veszekszik és gonosz terveket forral az emberek ellen. A zenekar színpaletájára először a távoli üveghegyek messziségének hangulatát ecseteli a vonósok sejtelmes üveghangjaival, majd pedig a sivitó fafuvósokkal a kis boszorkány nyugtalan, gonosz jellemét. A zenekar tagjai lelkesen dolgoznak, őket is megragadja a partitúra szépsége. Azután Zeneművészeti Szakis-

kola országos nevű, új zongoratanárnője, Eröss Klára ül le a zongora elé és megkezdődik Rachmaninov népszerű, széles dallamívekben dúslakodó, káprázatos virtuóz versenyművének próbája.

A zenekar

akkor játszsa először a művet, mégis Pongrácz Zoltán csak néhánykor kopogja le a zenekart. Hiába, már közismertté vált igazság, hogy megiffodik és szárnyakat kap ez a művészegyüttes, ha méltó feladatot kap. Az ajtó mögött kipirult arcú konzervatóristák hallgatják „Klára néni” pompás játékát és szívják magukba a felhangzó melódiákat.

Szünet után Pongrácz karnagy Jardányi Pál szimfóniáját vezzi elő. Most még fokozottabb a lel-

kes figyelem, hiszen fiatal magyar szerző alkotásáról van szó, egy olyan műről, melyet a fővárosból már megelőzött a jó híre.

Uj magyar alkotást a közönség cíe vinni nagy és szent feladat és a muzsikusok át is érzik ezt. Jardányi szimfóniája Vörösmarty szellemalakját állítja elének a nagy magyar költő verssel kereszttül, amelyek eszmei tartalomul szolgálnak az egyes terletekhez. Megszólal a hazája sorsáért, népe felemelkedéséért harcoló, lángoló lelkű Vörösmarty, majd a gyengéden lírikus költő, az álomvilág poétája, végül pedig a „Vén cigány”-t idéző szabadságharc bukása után a tragikus érzelmeikkel telített költő, aki váteszként kiáltja világgá végül is: „Lesz még egyszer ünnep a világon!”

A próba

véget ér, a zenekar tagjai a friss élmények hatására alatt megilletődve rakják el szerzője szemérmét. (—T. D.—)

